

INFORME DEL SÍNDIC DE GREUGES

Curs 2008-2009

“El rei d’aquest país m’ha incitat a venir aquí, tot assegurant-me que podré parlar, escoltar i que me n’aniré sense ser inquietat.”

(*Èdip a Colonos*, de Sòfocles, episodi cinquè)

PREÀMBUL

En el crepuscle del meu mandat dono compte per última vegada al Claustre i al Consell Social del treball realitzat a l’oficina del síndic durant el curs 2008-2009. I ho faig amb aquest informe que, com els quatre anteriors, s’estructura en tres parts: a la primera, es resumeixen les quaranta-vuit actuacions en què ha intervingut el síndic durant el curs, preservant, com és lògic, l’anonimat dels interessats; a la segona, es plasmen les conclusions obtingudes des d’aquest privilegiat observatori; i, a l’última, apareixen cinc annexos on es reflecteixen les dades estadístiques de la conflictivitat a la URV durant l’últim lustre.

A la Sindicatura, hi ha hagut tranquil·litat en aquest curs, la qual cosa és lògica, si tenim en compte que la normalitat ha estat la nota característica de la nostra universitat. I és que, en el terreny dels conflictes, l’oficina del síndic és el termòmetre de la universitat. I en aquest curs, com en els anteriors, el mercuri s’ha mantingut a nivells certament baixos.

Però la visita al síndic no és sempre sinònim de conflicte. De vegades, l’usuari — estudiant, PAS o docent— només busca algú que l’orienti, que li doni una opinió sobre el seu problema, o simplement que l’escolti. I és que el paper de síndic té una mica de confessor... sense penitència. I aquesta tasca i la mediació han estat les més satisfactòries.

L’activitat del síndic, a més de la gestió dels conflictes, la mediació o l’orientació, ha tingut altres vessants: conferències a les Aules de la Gent Gran de la URV; assistència a actes; participació en la Trobada anual de síndics de l’Espai Lluís Vives, celebrada a València; assistència, com a vocal de la Comissió Executiva de la Conferència Estatal de Defensors Universitaris (CEDU), a la major part de les reunions celebrades en diferents universitats (Sevilla, Múrcia i Valladolid) i, una d’aquestes, al rectorat de la URV; i participació en el “XI Encuentro Estatal de Defensores Universitarios” celebrat a Oviedo.

Cal destacar que, en l’esmentada trobada d’Oviedo, la síndica de la UIB i el síndic de la URV, com a coordinadors d’una taula, vam presentar una ponència sobre la igualtat efectiva

home-dona en l'àmbit universitari, que va ser debatuda al llarg de diverses sessions; les conclusions es van lliurar als ministeris competents en la matèria, a la CRUE i a tots els rectors de les universitats espanyoles. En una de les conclusions, la cinquena, es recomanaven diverses actuacions als rectors, entre les quals l'elaboració d'un pla d'igualtat —per a les universitats que encara no el tinguessin— que hauria d'incloure un catàleg orientatiu de trenta-vuit mesures substancialment tretes —amb adequacions i matisacions— del primer Pla d'Igualtat de la URV, pioner en la matèria. La ponència i les conclusions es poden consultar a la següent adreça: <http://www.cedu.es/files/igualdadcompleto.pdf>.

I entre les persones que m'han ajudat en la meua tasca, aquest any he de citar Antoni González Senmartí, coneixedor profund de la URV i que té solucions per a tot, o gairebé tot; Joan Potau, el somriure de la universitat, el gest amable per naturalesa; i, una vegada més, Montse Mestres, lleial i zelosa del seu treball.

La vida humana està formada per una successió de cicles entrelaçats cronològicament. Fa cinc anys, una trucada de l'exrector Lluís Arola va ser l'inici del meu cicle com a síndic, el qual acabarà el dia que exposi aquesta memòria al Claustre presidit pel rector Xavier Grau. És el moment, doncs, de fer balanç, de demanar perdó i de mostrar la meua gratitud.

El balanç personal no pot ser més satisfactori. La meua aventura universitària ha estat una experiència molt enriquidora. M'ha permès tractar homes i dones d'una gran qualitat humana, que m'han ensenyat sense necessitat de trepitjar les aules, que m'han demostrat que els seus vincles amb la URV van més enllà dels estrictament laborals, i que m'han ajudat en tot moment. I també m'ha permès contactar de nou amb un món, l'universitari, en el qual m'enrolaria sens dubte si la vida tingués moviola. I és que he arribat a la conclusió que la professió ideal és la de professor universitari: investigació, ensenyar a qui no sap, consideració social, sou digne i disponibilitat raonable de temps.

He de demanar perdó a aquelles persones a qui hagi pogut ofendre, molestar o defraudar amb la meua actuació. L'emissió de judicis de valor o la immersió en els conflictes interpersonals, per la seva naturalesa, poden generar descontentaments o insatisfaccions. Si ha estat així, ho sento de debò. Però, en qualsevol cas, vull dir que sempre he actuat en consciència, amb la millor intenció i de bona fe.

I he de mostrar, finalment, la meua gratitud als quinze mil membres de la comunitat universitària. I per partida triple. Gràcies, pel regal que em van fer fa cinc anys, que em va permetre viure aquesta aventura tan enriquidora. Gràcies, per fer-m'ho tan fàcil: poques queixes i de baixa intensitat, respecte, comprensió i ajuda per part de tots. La singladura ha estat plaent, molt plaent. I gràcies, en fi, perquè en el meu treball mai no he estat pertorbat o inquietat per ningú, ni he patit la més mínima ingerència. I em consta que amb els meus predecessors, Matias Vives i Isabel Baixeras, va passar el mateix, cosa que demostra que la independència del síndic és un valor que cotitza a l'alça a la URV.

No me'n vaig amb les mans buides.

Tarragona, 9 d'octubre de 2009

EXPEDIENTS

EXPEDIENT 1-09

Un alumne de la llicenciatura de que anteriorment havia cursat la diplomatura de, exposa al síndic que es va matricular aquest curs a través d'internet i que, normalment, quan fa l'automatrícula, les assignatures convalidades no es poden seleccionar. Afegeix que a finals de novembre, quan ja havia assistit a diverses classes i havia fet els treballs corresponents, es va assabentar que una de les assignatures matriculades es podia convalidar en virtut d'una modificació recent, però com que ell ho desconeixia i el sistema d'automatrícula no ho va impedir, va pagar el 100% de l'assignatura quan només n'hauria d'haver pagat el 25%. Acaba demanant que es tingui en compte la seva situació i que se li tornin els diners pagats per l'assignatura o que una part es destinin a pagar la futura convalidació.

Parlo amb l'alumne i em confirma, d'una banda, que, quan es va matricular, no va visitar la pàgina web de la URV perquè no tenia ordinador i, d'una altra, que hi havia altres companys en la mateixa situació, però es van assabentar a temps de la convalidació i van poder rectificar.

Demano un informe al Servei de Gestió Acadèmica i parlo amb la responsable que porta aquest assumpte. M'expliquen que, quan un alumne ha sol·licitat expressament la convalidació d'una assignatura i s'autoritza, la Secretaria del centre incorpora la convalidació a l'expedient de l'estudiant i a partir d'aquest moment el sistema ja li computa l'assignatura com a superada i no la hi mostra en el moment de la matrícula, però cal tenir present que els alumnes han de demanar expressament la convalidació. L'assignatura a la qual es refereix l'alumne,, és convalidable en virtut d'un nou conveni aprovat a principi de curs, i aquesta informació es va fer pública al web el 3 de juliol, tot just abans d'iniciar-se la matrícula. Atès que l'alumne no va sol·licitar en el termini establert el reconeixement dels crèdits i va formalitzar una matrícula ordinària, ha hagut d'abonar el preu íntegre de l'assignatura. I finalitzen dient que la persona interessada abans de matricular-se ha d'informar-se de les situacions que la poden beneficiar i sol·licitar-ho expressament.

CONSIDERACIONS

1. Segons el *Diccionari de la llengua catalana*, “convalidar” significa donar validesa acadèmica a uns estudis aprovats en una altra institució. Partint d’aquesta definició, *assignatura convalidable* seria la que és susceptible de convalidació, i, òbviament, *assignatura convalidada*, la que ha estat validada acadèmicament. En la primera fase del procés de convalidació, l’administració universitària determina quines assignatures són susceptibles de convalidació; en la segona, és l’administrat qui decideix si demana o no la convalidació, i, finalment, en la tercera fase l’administració culmina el procés autoritzant-la.
2. En el cas present, per conveni aprovat a començament de curs, es van establir determinades equivalències en les quals s’inclouïa com a convalidable l’assignatura en qüestió. Aquesta informació estava a l’abast dels estudiants, ja que va fer-se pública al web de la URV el 3 de juliol, tot just abans d’iniciar-se la matrícula, i va permetre, com reconeix el mateix alumne, que altres companys seus se n’assabentessin i en demanessin la convalidació. Si ell no va accedir-hi per falta d’ordinador —segons diu—, no es pot imputar a la URV. I era l’alumne, amb aquesta informació, qui havia de decidir si en demanava la convalidació o no. A la URV li resultava molt difícil introduir mecanismes impeditius a l’automatraculació, sobretot perquè no podia conèixer els estudis seguits a altres universitats, ni la voluntat de l’alumne davant una assignatura convalidable, ja que, almenys hipotèticament, hi pot haver supòsits de renúncia a una determinada convalidació per tal de millorar coneixements, per exemple.
3. Quant a la devolució dels diners de matriculació de l’assignatura que demana l’alumne, no sembla plausible, atès que no s’aprecia disfunció de la URV i la infraestructura docent que es va crear va ser en funció dels alumnes matriculats, un dels quals el signant de la queixa. A més, no es pot oblidar que, en assistir a diverses classes, va *consumir* una part del producte contractat.
4. Sí que és atendible, en canvi, la petició subsidiària que el 25% de la quantitat pagada es destini a la futura convalidació de l’assignatura. L’article 44.2 de la Normativa acadèmica i de matrícula estableix que “els alumnes que es matriculen d’assignatures convalidades [...] han d’abonar un 25% del preu establert en el Decret de preus públics”. Tractant-se, com es tracta, d’una taxa, si l’alumne va pagar el 100% de l’assignatura en el moment de matricular-se, no seria lògic que, en el futur, quan en demani la convalidació, tornés a pagar el 25% en concepte de taxa, perquè això suposaria pagar dues vegades un únic servei.

Per tot això, faig a la Gerència i al Servei de Gestió Acadèmica la següent

RECOMANACIÓ

Condonar a l’alumne la taxa del 25% a què es refereix l’article 44.2 de la Normativa acadèmica i de matrícula, quan demani la convalidació de l’assignatura de

EXPEDIENT 2-09

La Dra., professora titular del Departament de, demana la iniciació d'un procés de mediació amb el Dr., professor del mateix Departament, per tal d'aconseguir, amb la intervenció del síndic, la divisió de funcions de la Unitat

Traslado aquesta petició, la qual es fa en un escrit raonat i documentat, a l'altra part, que contesta també per escrit de forma raonada i documentada.

Establerta així la controvèrsia, inicio la mediació i parlo diverses vegades personalment i individualment amb els interessats per tal d'apropar posicions, i parlo també amb el director del Departament. Passem a la segona fase, m'entrevisto amb tots dos junts i, en un moment determinat, el professor manifesta la voluntat de no continuar el procés de mediació perquè creu que no fructificarà.

CONSIDERACIONS

1. La mediació és un procediment a través del qual dues parts tracten de resoldre un conflicte o divergència mitjançant la intervenció d'un tercer, que fa gestions i recomanacions per tal d'arribar a una solució consensuada de la controvèrsia. Per la pròpia naturalesa, la mediació és sempre voluntària, i per iniciar un procés d'aquesta mena és indispensable que les parts hi estiguin d'acord. Portada aquesta idea al cas present, ens trobem que la voluntat de conciliar inicialment manifestada pels interessats s'ha vist modificada ulteriorment perquè un d'ells no desitja continuar-la, raó per la qual no és possible prosseguir el procés iniciat.
2. Fracassada la mediació, cal abordar el problema per altres vies, perquè, segons he pogut comprovar, a la Unitat en qüestió existeix un problema, conseqüència, probablement, de qüestions personals dels dos professors i de les pugnes entre ells per assumir parcel·les de responsabilitat. I cal solucionar-lo, perquè, en cas contrari, el problema es pot agreujar i afectar el bon funcionament de la Unitat. Però el síndic no té coneixements per fer-ne una divisió acurada i eficaç. Això és més propi del degà/degana i del director del Departament, als quals he plantejat la qüestió i estan disposats a assumir conjuntament la responsabilitat de la divisió.
3. El que sí que pot fer el síndic és suggerir les pautes que s'haurien de seguir quan es faci la divisió. Són les següents:
 - El bon funcionament de la Unitat.
 - Els principis d'eficàcia i equitat.
 - Els drets adquirits pels dos professors.
 - La idea que els béns de la URV pertanyen a la institució, no pas als funcionaris, i

estan orientats al millor compliment dels seus fins.

- La divisió es farà mantenint el professorat actual de cada assignatura.

4. Cal posar de manifest que la divisió de la docència va ser la parcel·la en la qual va avançar més la mediació. Segons la meua percepció, la discrepància se centrava exclusivament a En la resta, hi havia acord: s'adjudicaria a la professora (incloent-hi el màster, excepte l'assignatura que imparteix el professor, que continuaria fent ell) i la part restant de la docència —llevat, és clar— al professor.

Per tot això, faig a de la Facultat de i al director del Departament de la següent

RECOMANACIÓ

Que conjuntament divideixin les funcions de la Unitat entre els professors Dr. i Dra., seguint les pautes establertes a la consideració tercera d'aquesta recomanació.

Tarragona, 27 d'abril de 2009

EXPEDIENT 3-09

Un estudiant de de la URV exposa al síndic que va fer un curs intensiu d'idiomes del Servei Lingüístic de la URV (Francès 1) perquè, si el superava, li donava nou crèdits de lliure elecció que li faltaven per acabar la carrera. Per a la seva sorpresa, quan va demanar el reconeixement a Secretaria l'hi van denegar, ja que havia estudiat francès a la carrera. Afegeix que al tríptic del curs, elaborat pel Servei Lingüístic, hi deia ben clar que només es denegaria el reconeixement en cas que s'hagués estudiat francès com a segona llengua en l'etapa del batxillerat (ell havia fet anglès), i ara es troba que no solament no tindrà el títol acadèmic, sinó que se li denegarà també el títol del CAP, al qual estava inscrit.

Demano un informe al Servei de Gestió Acadèmica, el qual es pronuncia en el sentit que, segons la Normativa acadèmica i de matrícula, els cursos d'idiomes moderns organitzats per organismes oficials són susceptibles de reconeixement com a crèdits de lliure elecció d'acord amb el corresponent quadre d'equivalències que es publica al web de la URV; ara bé, per tal d'evitar el reconeixement de diversos cursos amb continguts coincidents, s'estableixen i es publiquen al web determinades incompatibilitats de reconeixement, entre les quals les següents: "Els alumnes de Mestre Llengua Estrangera (Francès) no podran reconèixer cursos de francès" i "els alumnes de Filologia Hispànica no podran reconèixer la llengua estrangera que cursin com a segona llengua". Com que el sol·licitant havia estudiat francès en la carrera, no se li poden reconèixer uns crèdits pel curs intensiu del mateix idioma al Servei Lingüístic.

CONSIDERACIONS

1. El raonament del Servei de Gestió Acadèmica és, al meu entendre, correcte i encertat. La Normativa és clara; les incompatibilitats, també; i, a més, sembla lloable la finalitat dels preceptes aplicables: evitar el reconeixement de cursos amb continguts coincidents. I si tot això estava a l'abast de l'alumne quan es va matricular, no podia tenir, en principi, dubtes interpretatius.
2. Ara bé, hi ha un factor, aliè a Gestió Acadèmica, que no és innocu per resoldre aquesta queixa. En refereixo al tríptic informatiu dels cursos d'estiu, editat pel Servei Lingüístic de la URV, en el qual es diu textualment: "Reconeixement de crèdits lliures: el curs d'Anglès 2 està reconegut amb 4,5 crèdits de lliure elecció, i els cursos Anglès 3 i Anglès 4, amb 9 crèdits. Els cursos Alemanya 1, Francès 1 i Italià 1 també donen 9 crèdits, sempre que aquests idiomes no s'hagin estudiat com a llengua estrangera a l'ensenyament secundari".
Arran d'aquesta redacció hi ha dues qüestions que es plantegen: d'una banda, quina interpretació s'ha de donar al paràgraf transcrit i, d'altra, si un tríptic com aquest pot vincular la URV o no.
3. L'article 3 del Codi Civil estableix que les normes s'interpretaran segons el sentit propi de les seves paraules. Partint d'aquesta pauta interpretativa i posant-la en relació amb l'objecte de la queixa, el tríptic només posa una restricció al reconeixement de crèdits: que l'idioma cursat no s'hagi "estudiat com a llengua estrangera a l'ensenyament secundari". En canvi, no posa cap objecció, ni explícita ni implícita, a eventuais idiomes coincidents estudiats a la carrera; només parla de coincidències amb l'idioma estudiat a secundària. Per tant, és raonablement creïble que l'alumne interpretés que pel curs de francès fet al Servei Lingüístic se li convalidarien nou crèdits, ja que havia estudiat anglès a secundària, no francès. I és creïble també que la seva decisió final estigués condicionada per la interpretació a què donava peu la redacció del tríptic, que almenys aparentment en permetia el reconeixement. Per tant, si l'alumne buscava el reconeixement d'un curs de francès i havia estudiat anglès al batxillerat, des de la seva perspectiva podia pensar raonablement que era possible fer-ho.
4. D'altra banda, el tríptic en qüestió és un document que, com que és elaborat per un òrgan de la URV, vincula la institució, si més no moralment —i crec que fins i tot jurídicament—, amb independència que estigui en contradicció o no amb la normativa interna. Si existeix tal contradicció, caldrà corregir-la, però mentre no es corregeixi, no ha de perjudicar els estudiants, que no en són responsables. I aquest document conté una oferta —el reconeixement d'uns crèdits— que des del moment que és acceptada per l'altra part, l'usuari, el servei queda "contractat".

Per tot això penso que cal donar empara a l'alumne, tenint en compte, a més, que una eventual desestimació comportaria la no-obtenció del CAP. I faig a la vicerectora de Política Docent, al Servei de Gestió Acadèmica i al Servei Lingüístic de la URV la següent

RECOMANACIÓ

Reconèixer nou crèdits de lliure elecció a l'alumne per la superació del curs de Francès 1, i adequar el tríptic dels cursos d'estiu del Servei Lingüístic a la Normativa acadèmica i de matrícula de la URV.

Tarragona, 7 de juliol de 2009

EXPEDIENT 4/09

Un alumne de màster de Nanociència i Nanotecnologia expressa al síndic la queixa següent: la URV li va concedir 6.000 € com a ajut per estudiar aquest màster durant el curs 2008-2009 i el 6 d'octubre de 2008 va traslladar-se des del seu país, Mèxic, a Tarragona per iniciar els estudis; al principi l'Escola Postgrau li va abonar la meitat de l'ajut, és a dir, 3.000 €, dels quals 1.117,56 € se li van pagar en efectiu i els 1.882,44 € restants se li van retenir per fer el pagament de la matrícula. A més, l'1 de febrer de 2009 va obtenir una beca F1 de la Generalitat que es fa efectiva a partir d'aquesta data. Demana una explicació raonable d'aquesta retenció i la devolució dels diners retinguts, ja que seran reintegrats per la Generalitat a la URV.

Demano l'informe corresponent a la vicerectora de Doctorat i Relacions Internacionals i em tramet una resolució en la qual acorda:

1. Estimar la renúncia del Sr. i informar-lo que es denega la sol·licitud de reintegrament de matrícula, atès que la quantitat pagada forma part de la beca i és incompatible amb la beca per la qual ha optat.
2. Sol·licitar al Sr. que retorni a la Universitat la quantitat percebuda en concepte d'ajut per un import de 1.117,56 €.

També demano parer al coordinador acadèmic del màster en qüestió, que em fa un informe raonat en el qual es mostra obertament favorable a la petició de l'alumne.

CONSIDERACIONS

1. En una primera aproximació cal tenir en compte que estem, segons el coordinador acadèmic, davant d'un alumne brillant, amb un expedient acadèmic excepcional. I aquesta circumstància ens ha de predisposar, naturalment dins del marc legal, a potenciar la seva trajectòria, no tan sols pel bé de l'alumne, sinó també per l'ideal d'excel·lència que persegueix la Universitat i, a més, pel propi benefici de la URV, tant des del punt de vista del prestigi com econòmic, atès que, pel que sembla, part de la beca F1 revertirà a la nostra institució.

Dit això, cal analitzar si hi base jurídica i raons de justícia per donar empara a l'alumne. I jo crec que sí.

2. La principal objecció de la resolució de la vicerectora és el punt 2.8 de les bases de la convocatòria, segons el qual els ajuts als màsters oficials URV són incompatibles amb qualsevol altre benefici per a la mateixa finalitat que es pugui rebre d'altres entitats o persones públiques o privades i, per tant, incompatible amb la beca F1 de la Generalitat.

Crec que aquesta "incompatibilitat" no és un concepte absolut, sinó que és susceptible de matisació en el sentit de limitar-la a "incompatibilitat temporal", és a dir, al gaudiment de dues beques o ajuts simultàniament. Potser un exemple senzill ens pot ajudar a veure'n la diferència: l'alumne rep la mateixa beca F1, però per alguna circumstància (malaltia, desgràcia, etc.) no aprova el màster; temps després torna a començar de nou els mateixos estudis i demana l'ajut objecte de queixa de la URV. Es posaria alguna objecció per concedir-li l'ajut? La resposta, al meu entendre, hauria de ser negativa.

En el cas present no va haver-hi "incompatibilitat temporal" atès que l'alumne no va gaudir de dues beques simultàniament: va estudiar el màster a Tarragona des del 6 d'octubre de 2008 fins al 31 de gener següent i no va començar a cobrar la beca F1 sinó a partir de l'1 de febrer. Per tant, o donem empara a l'alumne o l'obliguem a pagar-se de la seva butxaca les despeses derivades de l'estada a Tarragona durant aquest quadrimestre. La solució més justa sembla la primera, atès que, si va començar el 6 d'octubre, va ser perquè el coordinador del màster —que representava la Universitat de portes enfora— li havia ofert un ajut que podia arribar als 12.000 €, és a dir, 1.000 € mensuals, per "cobrir totes les despeses de matrícula i manteniment a Tarragona durant la totalitat del curs acadèmic 2008-2009", segons el certificat que consta a l'expedient. D'aquesta manera, la xifra de 3.000 € que va rebre com a meitat de l'ajut de la URV no representa una dualitat de percepcions simultànies, una superposició amb la beca F1, sinó l'única retribució durant el quadrimestre d'octubre a gener en què havia estudiat a la Universitat a instància dels seus gestors.

3. Quant a la renúncia, és evident que no s'hauria demanat a l'alumne si la interpretació del punt 2.8 de les bases de la convocatòria hagués estat la que s'ha exposat. A més, una renúncia, que és un acte dispositiu, ha de ser interpretada segons els articles 1.281 i següents del Codi Civil, és a dir, si els termes són clars, s'ha d'estar al sentit literal i, si les paraules semblen contràries a la intenció, ha de prevaler aquesta última. A la vegada, com a acte limitador de drets, la renúncia ha de ser interpretada de forma restrictiva.

Examinada la renúncia escrita, signada per l'alumne, es dedueix que la voluntat de renunciar es refereix només a la part de l'ajut no consumit, però no als 3.000 € que va rebre al principi. I prova d'això és que en el mateix document l'alumne expressament demana "la devolució del diners de la matrícula pel curs, ja que serà pagada per la Generalitat de Catalunya a la URV".

4. Vull remarcar, finalment, que el curs anterior, segons les meves notícies, als alumnes que estaven en la mateixa situació no se'ls va reclamar la devolució de l'ajut que ara es demana al signant de la queixa. Obrar de manera contrària amb ell suposaria un

greuge comparatiu i una vulneració del principi d'igualtat establert a l'article 14 de la Constitució.

Per tot això, faig a la vicerectora de Doctorat i Relacions Internacionals la següent

RECOMANACIÓ

No reclamar a l'alumne la devolució dels 1.117,56 € que va rebre de la URV en concepte d'ajut, i retornar-li els 1.882,44 € retinguts en concepte de matrícula tan aviat com la Generalitat reintegri aquesta quantitat a la Universitat.

Tarragona, 24 d'agost de 2009

EXPEDIENT 5-09

ANTECEDENTS

1. Una alumna de la Diplomatura de es considera discriminada perquè en l'assignatura, impartida durant el primer quadrimestre, va obtenir una nota mitjana de 9,6 i, malgrat això, es va atorgar l'única matrícula d'honor a un altre alumne la nota mitjana del qual era de 9,1. Comença l'exposició dient que de les deu assignatures superades d'aquest ensenyament —fa segon curs— ha tret dos notables, quatre excel·lents i quatre matrícules d'honor. A més, és llicenciada en i màster en per la URV. A classe s'asseu sempre a la primera filera, fa tots els exercicis voluntaris per pujar nota i, per descomptat, els obligatoris. Assisteix a classe, aclareix amb el professor qualsevol dubte que li sorgeix i estudia moltes hores. No té cap obligació de fer la diplomatura i ho fa perquè li agrada estudiar.

El motiu concret de la queixa és que el professor no ha aplicat els criteris d'avaluació de la mateixa manera a ella que a un altre alumne —que anomenarem X, per preservar-li la identitat— i d'acord a les normes següents exposades a la guia docent:

- La nota de l'assignatura prové de fer la mitjana arit-mètica de dos exàmens parcials.
- No existeix cap tipus d'exercici optatiu i voluntari addicional que serveixi per pujar nota.
- No existeix cap tipus d'exercici obligatori avaluable, a banda dels dos parcials.

Agrega que al primer parcial va treure un 10 i al segon un 9,11; per tant, una nota final de 9,6; i l'altre alumne, un 8,25 i un 10, amb una nota final de 9,1. Però a l'hora de fer la llista definitiva de notes finals, va aparèixer un 9,6 per a la sol·licitant i un 9,5 per a l'altre, i l'única matrícula d'honor es va atorgar a l'alumne X. Davant d'aquesta situació, es va entrevistar amb el professor, però no li va donar cap explicació convincent, raó per la qual se sent discriminada i demana al síndic que se li reconegui la matrícula d'honor a la qual té dret.

2. Demano un informe al professor i em contesta en els termes següents: només podia posar una matrícula i la decisió va ser molt difícil, ja que la signant de la queixa és una alumna brillant, tal com es desprèn del seu expedient i de la nota obtinguda a l'assignatura, però es va decantar per donar-la a un altre alumne, tot i tenir una nota mitjana inferior, perquè havia obtingut molt bona qualificació en el darrer examen de l'assignatura. Afirmava finalment que l'avaluació contínua, igual que l'aprenentatge, ha de ser un procés incremental que, moltes vegades, com ara, no queda reflectit en la mitjana aritmètica de les qualificacions obtingudes als exàmens. En qualsevol cas, lamenta molt haver arribat a aquest punt, i pensa que hi ha alternatives que s'han d'esgotar abans d'arribar a una queixa formal al síndic, una de les quals és el diàleg professor-alumne.
3. Proposo a les parts l'alternativa de diàleg suggerida pel professor. Es reuneixen, però no s'arriba a cap solució perquè —en paraules del professor— la política de la URV sobre el tema és limitar les MH per grup.
4. Demano parer al vicerector de Política Acadèmica i a la cap del Servei de Gestió Acadèmica. El primer em diu que, si la sol·licitant era qui es mereixia la matrícula d'honor, no troba cap obstacle d'atorgar-la-hi ara, a través de la recomanació del síndic, i mantenir la de l'altre alumne. La cap de Gestió Acadèmica diu que informàticament és possible, però considera perillós atorgar una segona matrícula perquè el precedent que es crearia podria fomentar en el futur simulacions fraudulentament per aconseguir més matrícules d'honor.

CONSIDERACIONS

1. La primera qüestió que s'ha de resoldre és qui mereixia la matrícula d'honor, si la signant de la queixa o l'alumne X. I des de qualsevol perspectiva, sempre queda pel damunt l'alumna.
Si fem prevaler la qualificació numèrica —la més objectiva de totes— la mitjana d'ella, un 9,6, és superior a la de l'alumne X, un 9,1. Curiosament, aquesta última nota es transforma, sense explicació —o com a mínim el professor no la dona— en un 9,5, la qual cosa crida l'atenció atès que no hi ha notes addicionals d'avaluació i és l'únic alumne que ha experimentat un increment respecte a la nota matemàtica. No obstant això, un 9,6 també és superior a un 9,5.
Si, pel contrari, acceptem, a efectes dialèctics, que la qualificació numèrica, *per se*, no és decisiva en la formació del criteri del professor i que per sobre hi poden haver altres consideracions, també quedaria pel damunt l'alumna. En aquest supòsit caldria que en l'alumne premiat concorreguessin mèrits addicionals, objectius o subjectius, suficients per decantar la balança a favor seu. I aquests mèrits haurien de ser raonats i raonables, per tal d'evitar l'arbitrarietat. En el cas que ens ocupa, el factor decisiu que, segons el professor, l'ha portat a donar la matrícula a l'alumne X és "haver obtingut molt bona qualificació en el darrer examen" i que "l'aprenentatge ha de ser un procés incremental". L'argument ens sembla feble, ja que, tot i reconèixer que la progressió de l'alumne és meritòria (un 8,25 al primer examen i un 10 al segon), té més mèrit

encara la trajectòria de l'alumna, que s'ha mantingut tot el quadrimestre en la cúspide de la qualificació (un 10 i un 9,11, respectivament). A més, si s'acceptés la progressió com a element decisiu per concedir una matrícula d'honor, es podria arribar a l'absurd d'haver de donar-la a un alumne que al primer examen ha tret un 0 i al segon un 10, ja que la major progressió possible, és, precisament, la diferència entre una nota i l'altra. Finalment, ens trobem davant d'una alumna brillant. Així ho reconeix expressament el professor i es desprèn del seu expedient i de la nota obtinguda a l'assignatura.

2. Si l'alumna es mereixia la matrícula d'honor i n'ha estat privada per una errada o per qualsevol altra disfunció, cal reparar el dany i atorgar-li'n una altra. El vicerector ho troba factible i no objecta res en contra. La cap del Servei de Gestió Acadèmica diu que informàticament és possible; pel que fa al perill de futures simulacions, crec que no existeix: tota recomanació del síndic va precedida d'un procés d'estudi i recerca, que molt probablement descobriria una acció fraudulenta; i, a més, d'una acció d'aquesta naturalesa se'n podrien derivar greus conseqüències per als autors, ateses les connotacions delictives que té.
3. Finalment, cal pronunciar-se sobre la matrícula d'honor atorgada a l'alumne X. En primer terme, no ha estat part en la tramitació d'aquesta queixa, i, és més, ni tan sols en coneix l'existència. En segon terme, la situació creada de cap manera li és imputable a ell. I, finalment, la matrícula que se li va atorgar probablement ha produït ja efectes jurídics. Entenc, per tant, que revocar-se-la podria suposar una nova vulneració de drets, raó per la qual proposo mantenir-la.

Per tot això, faig al vicerector de Política Acadèmica la següent

RECOMANACIÓ

Reconèixer una segona matrícula d'honor a l'alumna en l'assignatura, de la Diplomatura de i mantenir la primera matrícula d'honor atorgada pel professor a l'alumne X.

Tarragona, 21 de setembre de 2009

EXPEDIENT 6/09

Un estudiant de fa una queixa al síndic a propòsit de determinades absències a classe d'alguns professors. Inicia l'exposició dient que està matriculat al grup de tarda i treballa a temps complet i a torns, la qual cosa implica que té obligacions laborals de matí, tarda i nit. El problema que planteja és que quan els professors falten a classe ningú no avisa els alumnes d'aquesta circumstància. Com a màxim, diu, cinc minuts abans de

començar la classe es penja un cartell, però l'alumne ja ha fet el desplaçament fins al centre universitari, la qual cosa fa perdre el temps, crea malestar i fa sensació de desídia per part de la Universitat. Demana que qualsevol falta d'assistència a classe d'un professor sigui comunicada a l'alumnat per correu electrònic, sms, etc.

Demano parer a la degana de la Facultat, la qual em fa un informe detallat explicant el mètode d'actuació de la Facultat per controlar les absències del professorat. Pel que fa al problema plantejat per l'alumne signant de la queixa —afegeix—, va fer un seguiment exhaustiu de les absències del professorat que l'han afectat directament i ha detectat determinades incidències en l'assignatura de que poden ser la causa de la queixa. Les 26 classes corresponents a aquesta assignatura estaven assignades a dos professors, 13 a cadascun. Un va deixar d'impartir 2 classes, en tots dos casos amb avís a consergeria; però l'altre no va impartir 5 de les 13 classes que tenia assignades, 4 de les quals no es van justificar tot i haver enviat al professor un correu després de cada una de les sessions no impartides. Sembla, segons la degana, que aquest professor —un professional amb contracte laboral amb la Universitat— té dificultats per poder compaginar ambdues responsabilitats, i li consta que el cap d'àrea ha parlat amb ell per tal de trobar-hi una solució.

CONSIDERACIONS

1. En la seva reclamació, l'estudiant demana un sistema d'avís a l'alumnat per pal·liar les conseqüències derivades de la falta d'assistència a classe del professorat. No denuncia les causes, es limita a demanar solucions per atenuar-ne els efectes. Però ha estat la degana qui, després d'un seguiment exhaustiu de les absències —que agraïm— ha detectat les causes de la disfunció: hi ha algun professor que ha deixat d'impartir el 38,46% de les classes que tenia assignades, i el 80% de les vegades no ha justificat la seva absència.
2. L'article 21 de la Normativa de docència aprovada pel Consell de Govern de 21 de febrer de 2008 establia, per al curs 2008-2009, les pautes d'actuació en cas dels incompliments per part dels membres del personal acadèmic. I en sentit similar es pronuncia, pel que fa al curs 2009-2010, l'article 22 de la mateixa Normativa, aprovada pel Consell de Govern de 26 de febrer de 2009.
3. En aquesta situació, més que un sistema d'avís per mitigar els efectes, com proposa l'alumne, el que convé és anar a la font de la disfunció i eradicar-la, ja que d'aquesta manera se n'evitaran les conseqüències. És a dir, actuar en origen, no al final; prevenir, no curar. I si aquesta recepta fracassa, s'hauran de buscar —com suggereix la degana— sistemes simplificats de control, unificats per a tota la Universitat.

Per tot això, faig a la degana de la Facultat de la següent

RECOMANACIÓ

Aplicar la normativa vigent recollida a la consideració segona d'aquesta recomanació per eradicar les causes que produeixen la disfunció implícitament exposada per l'alumne
.....

Tarragona, 22 de setembre de 2009

ACTUACIONS D'OFICI

ACTUACIÓ D'OFICI 1-09

Trameto al rector les meves impressions sobre la XI Trobada Estatal de Defensors Universitaris:

"Els dies 12, 13 i 14 de novembre he assistit a la XI Trobada Estatal de Defensors Universitaris celebrada a Oviedo.

Durant els tres dies, seixanta-cinc defensors i adjunts de defensors de tot l'Estat hem debatut, en cinc taules de treball diferents, els temes següents referits a la universitat:

1. Absentisme estudiantil
2. Bolonya: taller d'Europa
3. Problemàtica dels becaris d'investigació
4. Sistemes de garantia de la qualitat
5. Igualtat efectiva home-dona en l'àmbit universitari

La síndica de greuges de la UIB, Magdalena Gianotti, i jo, com a coordinadors de la cinquena taula, vam presentar una ponència sobre la igualtat efectiva home-dona en l'àmbit universitari, que es va debatre al llarg de diverses sessions i es va arribar a determinades conclusions. N'adjunto una còpia. A la conclusió 5 es recomana als rectors diverses actuacions, entre les quals destaca l'elaboració d'un pla d'igualtat a les universitats que encara no el tinguin —més de la meitat, per cert— que hauria d'incloure un catàleg orientatiu de trenta-vuit mesures, que van ser substancialment tretes —amb adequacions i matisacions— del primer Pla d'igualtat de la URV.

Simultàniament, diferents ponents van impartir les conferències següents:

- "La guía docente como concreción de la renovación metodológica", pel professor de la Universitat d'Oviedo Mario de Miguel Díaz.
- "La mediación en el ámbito de la universidad", per la professora Arantxa Martín Santos, de la UCM.
- "La propiedad intelectual de los trabajos realizados a la universidad", pel professor Fernando Bondía Román, de la Universitat Carlos III.

Finalment, i en l'aspecte personal, aquesta trobada em va servir, una vegada més, per

intercanviar experiències amb la resta de defensors de l'Estat i per aprendre'n moltes coses.

La pròxima trobada es farà l'any vinent a Saragossa.

Resto a la vostra disposició per si voleu que personalment us ampliï o us complementi la informació i les impressions que vaig tenir.”

Tarragona, 20 de novembre de 2008

CONCLUSIONS

1. Formalment la dona i l'home són iguals davant la llei, sobretot des de la promulgació de la Llei d'igualtat. Tanmateix, la realitat social i la universitària en particular demostren que hi ha circumstàncies, desequilibris, i situacions discriminatòries i tics sexistes que impedeixen que aquesta igualtat sigui efectiva.
2. La discriminació històrica de la dona i la maternitat són dos condicionants les conseqüències dels quals han de ser assumides per la societat, com a causant de la primera i beneficiària de la segona.
3. La Llei d'igualtat és un instrument molt útil per corregir la desigualtat *de facto*. Tanmateix, causa sorpresa el fet que un any i mig després d'haver entrat en vigor, més de la meitat de les universitats espanyoles encara no tinguin pla d'igualtat.
4. La universitat, que és una institució d'avantguarda, ha de liderar l'acompliment de la Llei d'igualtat per eliminar qualsevol índex de discriminació i aconseguir la igualtat efectiva home-dona en l'àmbit universitari.
5. Per aconseguir aquest objectiu es recomana als rectors de les universitats espanyoles les actuacions següents:
 - a) Elaborar —si no es té— un pla estratègic d'igualtat d'oportunitats que inclogui el màxim nombre possible de mesures que orientativament s'inclouen en el catàleg de l'annex II i d'altres que es considerin escaients.
 - b) Adequar la normativa interna a la nova legislació sobre igualtat.
 - c) Preveure partides pressupostàries suficients per garantir l'acompliment efectiu de pla d'igualtat i el de la legislació sobre aquesta matèria.
6. Enviar aquestes conclusions i el catàleg de mesures que inclou l'annex II a tots els rectors de les universitats espanyoles, a la CRUE i als ministeris d'igualtat i Ciència i Innovació perquè en tinguin coneixement.

Oviedo, 14 de novembre de 2008

ACTUACIÓ D'OFICI 2-09

Per si cal prendre alguna mesura, trameto al vicerector d'Organització i Recursos una carta al director publicada fa uns dies al *Diari de Tarragona*, en la qual una ciutadana es queixa que en "molts dels despatxos" del campus Catalunya tenen els llums encesos "dia i nit".

Tarragona, 30 de gener de 2009

ACTUACIÓ D'OFICI 3-09

També per si cal prendre alguna mesura, trameto al vicerector d'Organització i Recursos la carta d'un resident del carrer Rovira i Virgili en què manifesta al síndic el seu malestar pel concert celebrat al Campus Catalunya el dia 8 de maig.

Tarragona, 22 de maig de 2009

ACTUACIÓ D'OFICI 4-09

Trameto al rector l'informe següent:

"El 10 de juliol es va fer a la Universitat de València la reunió anual dels síndics de greuges de les universitats de la Xarxa Vives amb l'objectiu d'intercanviar opinions i informació sobre la tasca que portem a terme a les respectives institucions. També hi van ser presents el rector de la Universitat de València, Francisco Tomás Vert, que és president de la Xarxa Vives; el síndic de greuges de la Comunitat Valenciana, José Cholbi Diego, i, com cada any, el síndic de greuges de Catalunya, Rafael Ribó, amb personal de la seva oficina. Hi va participar també el personal de suport administratiu a les oficines dels síndics i, per tant, la secretària del síndic de la URV, Montserrat Mestres.

Els punts més importants que s'hi van tractar van ser els següents:

- Problemes acadèmics que planteja el procés de Bolonya. En aquest apartat es va aprovar per unanimitat l'acord següent i traslladar-lo als nostres rectors:
«Els síndics, síndiques, defensors i defensores de la Xarxa Vives d'Universitats, reunits a la Universitat de València el 10 de juliol de 2009, expressen la preocupació respecte

dels problemes relatius a la implantació dels nous graus i màsters, especialment en relació amb les qüestions sobre la transició entre les antigues i les noves titulacions, com també en els aspectes que afecten l'avaluació i la conciliació entre estudi i treball.

Per això, volen expressar la seva confiança que els rectors i els seus equips sabran aplicar equitativament les noves disposicions legals i la reglamentació derivada.»

- Preparació del XII Encuentro Estatal de Defensores Universitarios, que es farà a Saragossa entre el 28 i el 30 d'octubre d'aquest any, al qual aniré en representació de la URV.
- Posada en comú de qüestions organitzatives i casos tractats a les sindicatures universitàries.
- Jubilació parcial del PAS funcionari.
- Disposició d'hores de formació per al PAS.

A més, Ricard Martínez, coordinador jurídic de bases de dades de la Universitat de València i coordinador d'Universia.net, va impartir una conferència sobre la Llei de protecció de dades.”

Tarragona, 17 de juliol de 2009

ACTUACIONS

ACTUACIÓ 1-09

Una persona que volia matricular-se al Curs d'Aptitud Pedagògica presenta una queixa formal contra l'Institut de Ciències de l'Educació perquè, en la seva opinió, el procés de matriculació d'aquest curs no ha estat correcte. Segons explica, el dilluns 15 de setembre s'obria el termini de matriculació al CAP per a aquest curs i el dia 17, quan la gent feia cua per formalitzar la matrícula, es va assabentar, amb sorpresa, que dos dies abans s'havien repartit tants papers com nombre de places hi havia. Això va provocar que molta gent es quedés sense plaça perquè no hi era el primer dia. Com que el procediment d'actuació no es recull enlloc i tampoc no es va avisar l'alumnat del protocol que se seguiria, sol·licita que s'ampliïn les places.

Demano un informe al responsable de l'ICE i parlo personalment amb el cap d'Administració. Resumida, la seva versió és la següent: al web de l'ICE es va publicar la informació sobre l'oferta de places per al curs 2008-2009, en concret 320, i s'avisava que la matriculació es faria per rigorós ordre d'arribada. El 15 de setembre, dia que començava la matrícula, es van trobar amb una situació que no s'havia produït en les 15 edicions anteriors: esperaven per matricular-se més de 300 persones; es van estudiar les diferents alternatives de solució i es va optar per la menys perjudicial: donar números als usuaris que hi havia a la cua perquè, en el mateix ordre en què havien arribat, es poguessin matricular els dies posteriors. Aquesta allau d'aspirants a la URV no ha estat un fenomen aïllat, sinó comú a totes les universitats públiques catalanes. Afegeix, finalment, que les autoritats acadèmiques i els responsables del CAP han decidit no ampliar l'oferta inicial.

CONSIDERACIONS

1. Segons diversos indicadors, a l'inici del període de matriculació per al CAP del curs 2008-2009 es va produir una allau de peticions que aviat va desbordar —i va exhaurir— el nombre de places ofertes. Així ho reconeixen les parts i així es dedueix, també, de l'arribada de diverses queixes a l'oficina del síndic sobre aquesta qüestió. A més, els mitjans de comunicació es van fer ressò de la notícia. Aquest increment de la demanda no es va produir solament a la URV, sinó que va afectar totes les universitats públiques catalanes. I l'increment va ser tan acusat que el primer dia de matriculació ja s'havien esgotat les places ofertes en diverses universitats. Pel que sembla, aquesta sobresaturació d'aspirants va obeir, principalment, a l'extinció del Certificat d'Aptitud Pedagògica i la substitució —com va passar després— per un màster de secundària. Sense oblidar la possible incidència de la crisi econòmica sobre els comportaments individuals, que els pot inclinar a buscar refugis professionals més segurs. Tenint en compte aquest escenari, hem d'analitzar a continuació si l'alternativa adoptada pels responsables del CAP va ser arbitrària —com implícitament addueix qui signa la queixa— o es va basar en una norma o criteri preestablert.
2. L'informe emès pel coordinador del CAP diu que en la pàgina web de l'ICE on es publicava la informació “s'avisava que la matriculació es faria per rigorós ordre d'arribada”. No obstant això, entro a la pàgina web i comprovo que aquest avís entre cometes no existeix a dia d'avui. I aquesta dada és important, ja que sense l'avís previ podia quedar compromesa la decisió que es va adoptar. Transmeto aquesta omisió als responsables de l'ICE i m'informen que l'avís va estar penjat efectivament a la pàgina web des de la publicació de la convocatòria, el 27 de juny de 2008, fins que es va constatar que totes les places estaven cobertes. I m'envien un certificat que acredita que l'avís va estar efectivament penjat al web durant el període esmentat. L'avís que la matriculació es faria “per rigorós ordre d'arribada” pot semblar simple, a priori, i fins i tot rudimentari. No obstant això, al meu entendre, és suficient com a protocol o criteri prefixat, i produeix efectes jurídics. I, precisament per la seva senzillesa, és fàcilment comprensible. A més, es basa en el principi jurídic *prior tempore potius iuris* (primer en el temps, primer en el dret), que té les arrels en el dret romà i ha perdurat fins als nostres dies, sobretot en dret registral.
3. D'altra banda, la decisió de no ampliar l'oferta inicial de places, adoptada per les autoritats acadèmiques i els responsables del CAP, sembla plausible, tenint en compte que la URV —segons les meves notícies— no tenia prou infraestructura per absorbir un nombre d'estudiants superior als inicialment previstos, sense oblidar l'efecte crida que una decisió d'aquesta naturalesa hauria produït sobre el conjunt d'aspirants que no van poder matricular-se en tot Catalunya.

CONCLUSIÓ

L'alternativa adoptada pels responsables de l'ICE per afrontar la situació creada en la

matriculació del CAP del curs 2008-2009 no va ser, al meu entendre, arbitrària ni disconforme a dret.

Tarragona, 19 de desembre de 2008

ACTUACIÓ 2-09

Una aspirant a fer el Curs d'Aptitud Pedagògica presenta una queixa formal contra l'Institut de Ciències de l'Educació, que li va denegar la matriculació perquè no complia suposadament determinats requisits. Demana que el seu cas es revisi i que se la matriculi al CAP.

Demano un informe al coordinador del CAP i parlo amb ell per telèfon. Pocs dies després rebo un escrit seu en què em diu que s'ha revisat el cas i s'ha matriculat l'alumna. Corroboro aquesta informació amb la sol·licitant i em con-firma que està matriculada i que el seu problema s'ha resolt. Arxivo la queixa.

Tarragona, 19 de desembre de 2008

ACTUACIÓ 3-09

Un altre aspirant a alumne del Curs d'Aptitud Pedagògica presenta una queixa formal contra l'Institut de Ciències de l'Educació perquè el procés de matriculació d'aquest curs, en la seva opinió, no ha estat correcte. Explica en síntesi que, segons la pàgina web de l'ICE, el període de matriculació era del 15 al 26 de setembre i ell va anar a matricular-se el 17, però quan va arribar es va assabentar que el primer dia s'havien donat números i les places van ser adjudicades per ordre de numeració, fins que es van exhaurir. Posa la queixa, diu, perquè creu que el procés de matriculació i la informació no han estat correctes.

Demano un informe al responsable de l'ICE i parlo personalment amb el cap d'Administració. Resumida, la seva versió és la següent: al web de l'ICE es va publicar la informació sobre l'oferta de places per al curs 2008-2009, en concret 320, i s'avisava que la matriculació es faria per rigorós ordre d'arribada. El 15 de setembre, dia que començava la matrícula, es van trobar amb una situació que no s'havia produït en les 15 edicions anteriors: esperaven per matricular-se més de 300 persones; es van estudiar les diferents alternatives de solució i es va optar per la menys perjudicial: donar números al usuaris que hi havia a la cua perquè, en el mateix ordre en què havien arribat, es poguessin matricular els dies posteriors. Aquesta allau d'aspirants a la URV no ha estat un fenomen aïllat, sinó comú a totes les universitats públiques catalanes. Afegeix, finalment, que les autoritats acadèmiques i els responsables del CAP han decidit no ampliar l'oferta inicial.

CONSIDERACIONS

1. Segons diversos indicadors, a l'inici del període de matriculació per al CAP del curs 2008-2009 es va produir una allau de peticions que aviat va desbordar —i va exhaurir— el nombre de places ofertes. Així ho reconeixen les parts i així es dedueix, també, de l'arribada de diverses queixes a l'oficina del síndic sobre aquesta qüestió. A més, els mitjans de comunicació es van fer ressò de la notícia. Aquest increment de la demanda no es va produir solament a la URV, sinó que va afectar totes les universitats públiques catalanes. I l'increment va ser tan acusat que el primer dia de matriculació ja s'havien esgotat les places ofertes en diverses universitats. Pel que sembla, aquesta sobresaturació d'aspirants va obeir, principalment, a l'extinció del Certificat d'Aptitud Pedagògica i la substitució —com va passar després— per un màster de secundària. Sense oblidar la possible incidència de la crisi econòmica sobre els comportaments individuals, que els pot inclinar a buscar refugis professionals més segurs. Tenint en compte aquest escenari, hem d'analitzar a continuació si l'alternativa adoptada pels responsables del CAP va ser arbitrària —com implícitament addueix qui signa la queixa— o es va basar en una norma o criteri preestablert.
2. L'informe emès pel coordinador del CAP diu que en la pàgina web de l'ICE on es publicava la informació “s'avisava que la matriculació es faria per rigorós ordre d'arribada”. No obstant això, entro a la pàgina web i comprovo que aquest avís entre cometes no existeix a dia d'avui. I aquesta dada és important, ja que sense l'avís previ podia quedar compromesa la decisió adoptada. Transmeto aquesta omisió als responsables de l'ICE i m'informen que l'avís va estar penjat efectivament a la pàgina web des de la publicació de la convocatòria, el 27 de juny de 2008, fins que es va constatar que totes les places estaven cobertes. I m'envien un certificat que acredita que l'avís va estar efectivament penjat al web durant el període esmentat. L'avís que la matriculació es faria “per rigorós ordre d'arribada” pot semblar simple, a priori, i fins i tot rudimentari. No obstant això, al meu entendre, és suficient com a protocol o criteri prefixat, i produeix efectes jurídics. I, precisament per la seva senzillesa, és fàcilment comprensible. A més, es basa en el principi jurídic *prior tempore potius iuris* (primer en el temps, primer en el dret), que té les arrels en el dret romà i ha perdurat fins als nostres dies, sobretot en dret registral.
3. D'altra banda, la decisió de no ampliar l'oferta inicial de places, adoptada per les autoritats acadèmiques i els responsables del CAP, sembla plausible, tenint en compte que la URV —segons les meves notícies— no tenia prou infraestructura per absorbir un nombre d'estudiants superior als inicialment previstos, sense oblidar l'efecte crida que una decisió d'aquesta naturalesa hauria produït sobre el conjunt d'aspirants que no van poder matricular-se en tot Catalunya.

CONCLUSIÓ

L'alternativa adoptada pels responsables de l'ICE per afrontar la situació creada en la matriculació del CAP del curs 2008-2009 no va ser, al meu entendre, arbitrària ni disconforme a dret.

ACTUACIÓ 4-09

Oriento un PDI que estudia la conveniència de presentar o de no presentar una queixa per denegació de recursos del seu departament i sobre altres qüestions.

Tarragona, 19 de desembre de 2008

ACTUACIÓ 5-09

Oriento una alumna a la qual ha estat revocada una beca per suposat mal ús, per no assistir a classe ni presentar-se als exàmens a causa d'un embaràs dificultós.

Tarragona, 3 d'abril de 2009

ACTUACIÓ 6-09

Estudio la informació que una alumna de la URV tramet al síndic i prenc nota de les consideracions i dels suggeriments.

Tarragona, 19 de juny de 2009

ACTUACIÓ 7-09

Un PAS de la URV acudeix al síndic per exposar que des de l'octubre de 2005 fins al desembre de 2008 havia exercit com a PAS funcionari d'auxiliar interí i el gener d'aquest any va passar a PAS laboral. Aquesta variació, segons ell, comporta també un canvi dels conceptes salarials i, per tant, dels triennis, que s'haurien de pagar en funció de la nova categoria, és a dir, a 45,45 €/mes a partir de la presa de possessió. I com que continua cobrant-los segons la categoria anterior, a 17,88 €/mes, demana la intervenció de síndic per tal que es computin d'acord amb la normativa de la nova categoria.

Simultàniament, l'interessat interposa recurs d'alçada davant del rector, que és desestimat pel raonament següent: els triennis remuneren l'antiguitat d'un treballador en una categoria determinada i es corresponen a cada categoria; per tant, en passar a una categoria diferent, el primer trienni d'aquesta nova categoria s'abonarà quan faci tres anys que treballa en aquesta nova categoria, sense perjudici que els triennis anteriors també s'abonin, però d'acord amb la categoria que es tenia quan es van completar.

El raonament anterior em sembla correcte. L'import de cada trienni ha de ser el corresponent a la categoria en la qual s'ha exercit la funció, o proporcionalment, si en un mateix trienni s'ha passat per diverses categories. No he trobat cap precepte legal que avaluï la tesi del signant de la queixa i ell no n'invoca cap. No seria lògic retribuir tots els triennis d'una vida professional amb l'import establert per al de la darrera categoria. Podria anar, fins i tot, contra els principis de justícia i equitat. A tall d'exemple, pensem en dos treballadors de la mateixa categoria, que al final de les seves trajectòries professionals canvien: l'un passa els últims tres anys en la categoria màxima i l'altre, en la més baixa. Aquest supòsit, extrem però possible, evidencia que dos esforços professionals similars tindrien una retribució per trienni absolutament diferent i a les antípodes.

Per tant, no puc emparar el peticionari, només suggerir-li la via contenciosa administrativa si manté el seu criteri.

Tarragona, 26 de juny de 2009

ACTUACIÓ 8-09

Faig gestions davant del Servei Lingüístic de la URV per tal que amplii les places de català amb la finalitat de poder cobrir l'augment de la demanda.

Tarragona, 26 de juny de 2009

ACTUACIÓ 9-09

Oriento una alumna de màster de que es queixa de la seva coordinadora. Segons l'alumna, la coordinadora no es va llegir la tesi i la nota que es va posar al treball es va basar únicament en l'exposició oral, la qual cosa, afegeix, suposa una desconsideració cap a ella i una falta d'atenció pel seu treball. No obstant això, no vol fer una queixa formal per tal d'evitar que el seu nom transcendeixi.

Tarragona, 17 de juliol de 2009

ACTUACIÓ 10-09

El catedràtic de demana la mediació del síndic per intentar que l'àrea de tingui més presència en els ensenyaments de la Facultat. Segons el Dr.

....., els docents de la seva àrea han estat exclosos del procés d'elaboració dels nous graus i, a més, el Deganat no els ha notificat la decisió presa d'excloure l'àrea de de la docència de la nova matèria. Considera que no es poden excloure, sense consultar-los, docents que han realitzat correctament la seva tasca i que, com a àrea de, volen continuar presents en els ensenyaments de la Facultat, com han fet des de fa més de vint anys, i volen continuar sent responsables en la formació dels futurs professionals, com fins ara. Com a segona qüestió planteja la conveniència de tenir una entrevista amb la directora del Departament de perquè envii una carta a la degana en què doni suport a aquesta àrea.

M'entrevisto amb la degana de la Facultat, la qual em tramet una còpia de la carta que va escriure per contestar la del doctor. En síntesi, la seva posició es resumeix en dos punts. D'una banda, el Deganat no ha decidit la desaparició de l'assignatura de A l'hora de dissenyar els plans d'estudis dels nous graus, han estat fidels al que diu el BOE, un plantejament legítim —afegeix—, evidentment, com qualsevol altre, fet per qui té responsabilitat directa sobre les titulacions que s'imparteixen a la Facultat. D'altra banda, reconeix que això no desmereix, en absolut, la bona tasca realitzada pels professors d'aquesta àrea que han impartit l'assignatura durant molts anys i, per tant, queda oberta la porta a possibles futures col·laboracions en màsters, cursos, postgraus, etc.

Parlo també amb la nova directora del Departament de

CONSIDERACIONS

1. Pel que fa a la segona qüestió plantejada, la carta que s'ha d'enviar a la degana, pot considerar-se solucionada atès que, dies després de l'entrevista amb el sol·licitant de la mediació, rebo una còpia de sengles cartes trameses a la degana, una per ell mateix, i una altra per la nova directora del Departament, en què li comunicava la voluntat del Departament i de l'àrea de de participar en la docència dels nous ensenyaments que s'impartiran a la Facultat a partir del curs vinent.
2. Quant a la primera qüestió, l'equip deganal, elegit democràticament, té la legitimitat —i la responsabilitat— de dissenyar els plans d'estudis dels nous graus i decidir les qüestions tècniques intrínseques a aquesta funció, dins naturalment del marc legal. I de la documentació estudiada i de les entrevistes mantingudes no s'aprecia que aquesta responsabilitat s'hagi exercit contra la llei ni vulnerant drets fonamentals de ningú, al marge que les decisions preses hagin agradat o no, raó per la qual s'ha de donar per bona i conforme a dret l'actuació de l'equip deganal.
3. Però ha quedat constatada també, per opinió unànime, la bona tasca realitzada pels docents de l'àrea de al llarg de vint anys, i això és sinònim d'experiència i compromís. Aquesta circumstància, sumada a l'oferiment de portes obertes de la degana, em permeten exhortar l'equip deganal que en el futur adjudiqui a aquests professionals les tasques docents que siguin escaients, que l'horitzó Bolonya evidentment permetrà, i encoratjar totes les parts a dur a terme actuacions integradores i de suma, la qual cosa crearà sinergies que, sens dubte, beneficiaran la Universitat i

tots plegats.

Tarragona, 24 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 11-09

Oriento un docent que se sent discriminat pel nomenament d'un altre docent per a un càrrec al qual creu que hi tenia més dret.

Tarragona, 24 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 12-09

Advoco en favor dels caps de Secretaria davant de la Gerència pel tal de reprendre el diàleg per trobar una sortida dialogada a determinats aspectes laborals.

Tarragona, 24 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 13-09

Oriento una docent en relació amb la reducció de la seva jornada laboral pel naixement d'un fill, en aplicació del Pla Concilia.

Tarragona, 25 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 14-09

Oriento un estudiant que demana informació sobre si hi ha obligació contractual del Grup Soteras, concessionari de les cafeteries dels campus de la URV, de vendre productes etiquetats, si pot ser, en llengua catalana, per garantir així els drets lingüístics dels estudiants.

Tarragona, 25 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 15-09

Sis professors d'un departament determinat, col·laboradors temporals, visiten el síndic i es queixen d'una informació periodística que posava en boca del rector certes afirmacions que,

segons diuen, són ofensives i demanen que el rector es retracti públicament de les seves declaracions.

Trasllado la queixa de la informació periodística al rector i li plantejo si el relat del periodista mereix algun aclariment, matisació, correcció o puntualització de la seva banda. En cas que sigui així, m'ofereixo per vehicular, mitjançant la Sindicatura, una resposta escrita als professors peticionaris.

Dies després rebo la contestació escrita del rector en la qual fa aclariments i consideracions a propòsit de la informació periodística i plasma la posició de la URV sobre el problema de fons —la renovació o no els professors afectats.

Trameto la contestació als professors signants de la queixa i m'ofereixo expressament per, si cal, realitzar alguna actuació complementària per la meua banda. Han passat tres mesos sense peticions addicionals, raó per la qual arxivo la queixa.

Tarragona, 27 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 16-09

Oriento un aspirant a alumne que s'ha presentat tres vegades als exàmens de més grans de vint-i-cinc anys i no ha aconseguit entrar a la URV.

Tarragona, 27 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 17-09

Una exalumna de la URV exposa al síndic que aquest any es presenta a unes oposicions i, entre els mèrits que es poden al·legar, es troba la nota mitjana de l'expedient acadèmic. En preparar la documentació, es va adonar que el seu expedient té totes les notes qualitatives (notable, bé, suficient...) però no totes les quantitatives, la qual cosa, segons ella, significa, a efecte de l'oposició, que les notes s'avaluen a la baixa per falta de qualificació numèrica; és a dir, un notable —per exemple— es tradueix en un 7 independentment que hagués tret més nota, i aquest fet implica que la nota mitjana se li redueixi considerablement i perdi la possibilitat d'obtenir mig punt més a les oposicions. És per això que demana que es completi el seu expedient amb la informació de les notes numèriques.

Demano un informe al Servei de Gestió Acadèmica.

CONSIDERACIONS

1. Per resoldre aquesta queixa, cal partir del Reial decret 1.125/2003, de 5 de setembre, que estableix el sistema europeu de crèdits i el sistema de qualificacions en les titulacions universitàries de caràcter oficial. Amb anterioritat els professors no estaven obligats a qualificar quantitativament els alumnes. I és en aquesta norma, que entra en vigor el curs 2003-2004, que s'estableix l'obligació de qualificar quantitativament i qualitativament. Examinat l'expedient acadèmic de l'exalumna, s'observa que va començar el curs 1998-1999 i va acabar el 2002-2003, és a dir, va fer tota la carrera abans de la promulgació del Reial decret en qüestió i, per tant, és lògic que tingui assignatures qualificades només qualitativament i d'altres de forma qualitativa i quantitativa alhora.
2. La petició de l'exalumna que es completi el seu expedient amb les qualificacions quantitatives sembla una tasca extremadament difícil, sinó impossible, almenys des de la meua perspectiva. En primer lloc, obligaria a recuperar els originals dels exàmens, alguns dels quals, molt probablement, ja no deuen existir a hores d'ara, ja que va començar la carrera fa onze anys. I, en segon lloc, s'haurien de tornar a avaluar les assignatures sense qualificació quantitativa, amb la problemàtica que aquesta operació representa, ja que part dels professors qualificadors segurament ja no deuen ser a la URV, per jubilació, trasllat, defunció, etc. I encara que tots estiguessin en actiu i exercint a la Universitat, el problema seria memorístic, ja que haurien de recordar la puntuació exacta de cada qualificació.
3. D'altra banda, si fos cert que la manca de qualificació numèrica d'algunes assignatures perjudica l'exalumna en una oposició, l'acolliment de la seva pretensió —amb la consegüent pujada de la nota mitjana— deixaria en desavantatge els altres opositors que, en no tenir una revisió particularitzada com la que ara demana ella, no podrien augmentar la nota mitjana.

Crec que la situació no causa cap perjudici a la signant de la queixa, ja que com a norma de caràcter general el Reial decret esmentat s'aplica a tothom per igual, de manera que una eventual reducció de puntuació operaria de forma similar respecte a tots els competidors en les oposicions i, per tant, quedaria neutra.

Per tot això considero que no és raonable la pretensió de l'exalumna i no li puc donar l'empària que demana.

Tarragona, 27 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 18-09

Oriento dos alumnes segons els quals un professor va fer un examen en què va posar preguntes que en un seixanta per cent no es corresponien amb el temari del curs.

Tarragona, 27 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 19-09

Un alumne de em comunica que fa mesos va interposar un recurs d'alçada davant la vicerectora de Política Docent en què feia una petició determinada i, com que no ha rebut cap resposta, demana la mediació del síndic per aconseguir-la.

Parlo amb l'Assessoria Jurídica i em diuen que el recurs es resolrà immediatament. Comunico el resultat d'aquesta gestió al signant de la queixa i pocs dies després confirmo que, efectivament, ha estat resolt, raó per la qual dono per acabada la intervenció.

Tarragona, 27 d'agost de 2009

ACTUACIÓ 20-09

Una professora associada que ha ingressat recentment a la URV es queixa al síndic que va fer les proves corresponents per entrar com a professora associada, va ser seleccionada, però després se li va atorgar un lloc de treball que no es corresponia amb el que deia la convocatòria; per això demana que se li adjudiqui la plaça que ella considera que és la seva.

Parlo amb el vicerector de Personal Docent i Investigador i amb el cap del Departament corresponent, que m'informa que l'accés no dóna dret a una plaça predeterminada, sinó a entrar al Departament i, un cop dins, el cap del Departament assigna el lloc de treball en funció de les necessitats; per tant —afegeix— no s'ha actuat de forma capritxosa, sinó d'acord amb la normativa i buscant sempre el bon funcionament del servei. Comprovo que és així, ja que el punt 1.6 de la Normativa de concursos per a la contractació de professorat diu que "el perfil de la plaça ho és a l'efecte de convocatòria i procés de selecció i no implica cap tipus d'exclusivitat, especialment pel que fa a la docència que pot tenir assignada". També ho comprova la signant de la queixa, que s'hi mostra d'acord.

Tarragona, 1 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 21-09

Una alumna de la URV planteja a la Sindicatura dues qüestions: d'una banda, demana informació sobre convalidació de crèdits de lliure elecció per la pràctica d'un esport, ja que, segons diu, s'ha dirigit a la Secretaria de la Facultat i no han sabut donar-li una resposta concreta. D'altra banda, exposa una situació que podria ser un greuge comparatiu: té coneguts que han estudiat a la Universitat de Barcelona i pel fet de practicar un esport federat han pogut convalidar crèdits de lliure elecció. Ella no pot fer el mateix a la URV, la qual cosa li sembla injusta.

Demano informació al Servei de Gestió Acadèmica, el qual em fa una relació de les activitats o les situacions susceptibles de reconeixement com a crèdits de lliure elecció, amb

especial incidència en les activitats esportives. Trameto aquesta informació a l'alumna.

Quant a la segona qüestió, no és contradictori ni produeix un greuge comparatiu el fet que a la UB es convalidin crèdits per la pràctica d'un esport federat i a la URV, no. És una conseqüència del principi d'autonomia universitària en virtut del qual cada universitat té autonomia per reconèixer les activitats que consideri més adequades. La URV inclou en la seva oferta activitats que altres universitats no reconeixen i, òbvia-ment, també passa a l'inrevés. El criteri de la nostra Universitat és reconèixer només la participació en els Campionats Universitaris de Catalunya i d'Espanya —i se n'informa a la pàgina web de la URV— i no hi ha motius per canviar-lo.

Tarragona, 1 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 22-09

Oriento una exdoctoranda de la URV que, segons diu, té dificultats per obtenir del Servei de Recursos Humans el certificat d'empresa.

Tarragona, 2 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 23-09

Advoco en favor d'una alumna que ha demanat trasllat de matrícula des de la UIC de Barcelona a la URV a causa de la mort del seu pare, però ha estat destinada a un centre de Tortosa malgrat que la seva mare resideix a Tarragona i és filla única.

Tarragona, 9 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 24-09

El Dr., de la Facultat de, es dirigeix al síndic a propòsit de l'aplicació que fa VidaCaixa dels fons dipositats al Pla de pensions de la Generalitat de Catalunya, al qual està adscrit la URV. El professor considera que, com a conseqüència de la crisi econòmica, els valors de renda variable tenen pèrdues contínues i, com que el percentatge de fons dipositats en actius d'aquesta mena és molt elevat, demana que es revisi la contractació amb VidaCaixa del fons de pensions subjectes a pèrdues i es canviïn per valors de renda fixa, per tal d'evitar-les.

De l'estudi de la documentació que em proporciona la cap de Recursos Humans es dedueix que el Pla de pensions de promoció conjunta de l'àmbit de la Generalitat és un instrument d'estalvi que té com a objectiu principal percebre unes prestacions complementàries a les de la Seguretat Social en el moment de la jubilació, d'incapacitat laboral, etc. Totes les universitats públiques catalanes estan adherides al Pla. L'adhesió de la nostra es va aprovar l'11 d'octubre de 2007 i la data d'entrada en vigor va ser el 9 de novembre del mateix any. En el moment de l'entrada en vigor cada treballador de la URV podia formalitzar lliurement la participació en el Pla de pensions o renunciar-hi. La Comissió de Control és l'òrgan que supervisa el funcionament i l'execució del Pla i del Fons i qui decideix la política d'inversions que l'entitat gestora ha de dur a terme. Està formada per vint membres, deu dels quals ho són en representació conjunta de les entitats promotores i els altres deu, en representació del col·lectiu de persones participants i beneficiàries.

Pel que fa a la petició del professor, es dona la circumstància que la Comissió de Control va acordar, mentre duri l'excepcional situació econòmica, autoritzar l'entitat gestora que el percentatge de renda variable pugui estar puntualment per sota del 10%.

De tot això es dedueix que el marc del Pla de pensions excedeix l'àmbit de la URV i, per tant, desborda el camp competencial del síndic. A més, el baix percentatge destinat actualment a renda variable fa pensar que la política econòmica de la Comissió de Control coincideix substancialment amb la línia suggerida pel professor, raons per les quals li trameto tota la informació, li agraeixo l'interès per la qüestió i arxivo la queixa.

Tarragona, 9 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 25-09

Oriento un professor col·laborador temporal, la tasca del qual ha estat valorada com a desfavorable i per aquest motiu se li han fet determinades recomanacions, sota l'advertiment que, en cas que obtingui una segona avaluació negativa, es rescindirà el seu contracte amb la URV.

Tarragona, 9 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 26-09

Un exalumne de la URV acudeix al síndic per tal que es modifiquin determinades notes del seu expedient acadèmic, en concret les següents:

- a) Substituir el SU (3) d'una assignatura que va fer el curs 2003-2004 per un AP (5), ja que, segons l'exalumne, és més fidel al que realment va passar.
- b) Suprimir tres suspensos d'una altra assignatura que va fer durant els cursos 2004-2005 i 2005-2006, perquè —en paraules del signant de la queixa— “el professor era molt

dolent”.

A més, demana el retorn de l'import de les matrícules d'aquesta última assignatura perquè entén que no va rebre el servei que pagava.

Crida l'atenció, d'entrada, la tardança de l'alumne a reaccionar davant de les suposades disfuncions que van passar entre 2003 i 2006, en unes matèries en les quals els terminis de reclamació, com veurem, són peremptoris. Ell justifica aquesta inacció per la por a possibles represàlies que una eventual reclamació podria suposar-li. L'article 19 de la Normativa acadèmica i de matrícula regula el procediment per revisar les proves d'avaluació i estableix uns mecanismes de reclamació per canviar una nota. Però, com és obvi, hi ha un termini per exercitar aquest dret: deu dies. Per tant, la modificació de notes que pretén l'exalumne és clarament extemporània.

Pel que fa a la devolució de l'import de la matrícula, tampoc no és atenció. No solament per les raons d'extemporaneïtat esmentades, sinó perquè el supòsit que planteja no està previst a l'article 42.2 de la mateixa Normativa (malaltia greu o defunció de l'alumne). A més, no està acreditada la causa que invoca l'exalumne per a la devolució ja que, examinat el Registre de la URV, no s'ha trobat cap sol·licitud ni reclamació seva en aquest sentit.

Comunico tot el que s'ha exposat a l'interessat i arxivo la queixa.

Tarragona, 9 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 27-09

Oriento un alumne a propòsit d'uns vals de cafè gratuïts que el Grup Soteras, concessionari del servei de cafeteries de la URV, donava amb els menús del menjador.

Tarragona, 9 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 28-09

Oriento un alumne que ha suspès una assignatura malgrat que ha tret una nota de 6,5 a l'examen.

Tarragona, 14 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 29-09

Advoco per un PAS que necessita dos dies de permís per afrontar una desgràcia soferta

per la seva companya sentimental.

Tarragona, 14 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 30-09

Un estudiant es pregunta per què un alumne que suspèn una assignatura s'hi ha de matricular obligatòriament els cursos posteriors fins a aprovar-la. Ell creu que és una manera de treure els diners dels estudiants, ja que, en opinió seva, la universitat és un negoci.

Informo l'alumne que l'obligatorietat en qüestió està regulada a l'article 21 de la Normativa acadèmica i de matrícula: "en tot cas, l'alumne s'ha de matricular de les assignatures troncal —que és el seu cas— matriculades i no superades en el curs anterior". Amb aquesta obligatorietat, molt probablement es busca la transmissió del coneixement a l'alumne de forma sistemàtica, lògica i harmònica, i, d'altra banda, evitar que iniciï matèries posteriors si no té superades les precedents. I no existeixen motius —almenys jo no els trobo— per suprimir-la.

Pel que fa a l'opinió de l'alumne, discrepo absolutament que la universitat —la pública, és clar— sigui un negoci. Ans al contrari, un estudiant d'una universitat pública li costa a la societat dues o tres vegades més diners dels que ell paga. Per tant, si fos un negoci, seria un mal negoci, un negoci ruïnós. I aquesta és una conquesta social de la qual ens hem de sentir orgullosos i hem de lluitar per conservar-la.

Tarragona, 14 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 31-09

Advoco en favor d'una alumna que, per un error en la domiciliació bancària, no va pagar dins de termini la taxa corresponent a la convalidació d'uns crèdits, la qual cosa li impedia convalidar-los i, al mateix temps, obtenir el títol de la llicenciatura.

Tarragona, 15 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 32-09

Oriento una alumna que, en demanar el títol de la llicenciatura, es va adonar que li faltava un crèdit per aprovar.

Tarragona, 15 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 33-09

Oriento una aspirant a les proves selectives per a l'elaboració de la borsa de treball de l'escala auxiliar de serveis que, segons diu, no es va poder presentar el dia que va ser convocada per fer la prova.

Tarragona, 17 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 34-09

El delegat i la sotsdelegada de de la Facultat de, en nom de tots els alumnes que fan segon curs, es queixen al síndic dels diferents canvis d'horaris que han tingut durant el primer quadrimestre i adverteixen que no en volen més.

En una carta de resposta la degana informa que, si bé és cert que s'han fet canvis d'horaris, s'han dut a terme per garantir la docència a l'alumnat a causa de determinades circumstàncies sobrevingudes, alienes a la facultat: problemes de salut d'un docent, jubilació anticipada d'un altre, la tipologia del professorat —associats sense dedicació exclusiva— i l'efecte dominó que tot això suposa. Afegeix la degana que han intentat en tot moment perjudicar el mínim possible l'alumnat i que el responsable de l'ensenyament ha parlat en diverses ocasions amb els representants dels alumnes per arribar a un acord que fos satisfactori per a ambdues parts.

Trasllado la carta de la degana als representants dels alumnes i els faig saber que, en la meva opinió, els canvis semblen justificats per les circumstàncies i que quedo a la seva disposició per si necessiten que la Sindicatura faci alguna altra gestió. Passa un temps prudencial sense rebre més peticions i arxivo la queixa.

Tarragona, 24 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 35-09

Col·laboro amb la vicerectora de Política Docent i amb l'Assessoria Jurídica de la URV per tal de trobar una solució al problema que han plantejat tres alumnes respecte al títol del CAP.

Tarragona, 24 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 36-09

Faig de mediador entre un professor i la responsable d'un determinat òrgan de la URV per tractar d'establir el tipus de col·laboració que el docent prestarà en un postgrau.

Tarragona, 24 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 37-09

Una alumna de la URV acudeix a l'oficina del síndic per queixar-se d'una actuació del Servei Lingüístic. En síntesi, diu que es va matricular en un curs virtual, organitzat pel Servei esmentat, amb reconeixement de 2,5 crèdits lliures, que constava d'una sessió inicial —presencial— per ensenyar a utilitzar el material, i del posterior lliurament de diversos exercicis; no hi havia cap altre requisit d'inscripció. En la sessió inicial li diuen, segons explica l'alumna, que amb el lliurament dels exercicis en la data fixada “no hi havia problema per al reconeixement dels crèdits”, i en resposta a si podia realitzar-los en castellà li diuen que no, que solament en català. Presenta els exercicis en els terminis fixats i en català i, malgrat això, és declarada no apta. Demana explicacions i li responen que el seu català és fluix i que hauria de tenir el nivell C, i finalitza afirmant que se sent indignada i estafada, ja que, si el curs anava dirigit a persones amb nivell de català, per què no es va posar com a requisit.

El coordinador del Servei Lingüístic, a qui demano un informe, respon que el curs Com s'Argumenta, orientat a cobrir les necessitats comunicatives dels universitaris, s'insereix dins l'activitat de l'Àrea de Llengua Catalana i, en aquest context, com en totes les accions formatives de l'àrea, el criteri general és impartir la docència en aquesta llengua i que els treballs siguin en català, perquè es considera que la formació imparteix continguts i avalua coneixements instrumentals de llengua catalana; per tant és pertinent aquest hàbit, igual com es fa en les classes dels altres idiomes que s'imparteixen (espanyol, anglès...). Reconeix que en la sessió inicial la formadora del curs va dir a l'alumna que els exercicis s'havien de fer en català, seguint el criteri general del Servei, però nega l'afirmació que per aprovar n'hi havia prou amb el lliurament dels exercicis dins de termini, ja que era necessari, a més, haver-los fet amb el mínim de qualitat que es requereix. L'alumna va presentar els exercicis, però la redacció era de baixa qualitat, la qual cosa demostra que no havia assumit ni superat el contingut de la formació, i el que determina que l'alumna no superi el criteri d'èxit no és estrictament la incorrecció gramatical sinó també i, sobretot, les mancances en l'estructura, l'argumentació, la cohesió textual i la claredat expositiva. Quan l'alumna es queixa del suspès i, atès que manifesta la dificultat per expressar-se correctament en català, se li dóna un termini suplementari de sis dies —que s'hauria pogut allargar si hagués demanat un ajornament— perquè pugui aprovar el curs si fa un sol exercici satisfactòriament en la llengua que desitgi, català o castellà, opció que es dóna també a dues alumnes més que es trobaven en les mateixes circumstàncies. Aquestes dues accepten i lliuren un nou exercici i

la signant de la queixa no respon al missatge que se li va enviar. Davant d'una nova queixa de l'alumna i per descartar que no s'hagi produït cap error, una formadora diferent avalua novament els exercicis i la conclusió és que no pot aprovar el curs pels mateixos motius.

CONSIDERACIONS

1. Les explicacions del coordinador són raonables i l'actuació del Servei Lingüístic, al meu entendre, no vulnera drets. En un primer moment es va dir que el curs s'impartiria en català i els exercicis s'haurien de lliurar en la mateixa llengua, la qual cosa, apriorísticament, sembla lògica, atès que es tracta d'una disciplina que s'insereix dins l'activitat de l'Àrea de Llengua Catalana; però després, quan l'alumna va aduir dificultats per expressar-se correctament en català, se li va donar l'opció d'aprovar si feia un sol exercici en la llengua que volgués, castellà o català. En aquest context i tal com es van produir els fets, no va haver-hi vulneració de drets i, si hagués existit, la vulneració hauria quedat neutralitzada per la segona oportunitat que es va donar a l'alumna.
2. Quan en la sessió inicial se li diu a l'alumna que els exercicis s'haurien de lliurar en català no protesta ni objecta res, i al llarg del curs els lliura en aquesta llengua, la qual cosa suposa, *per se*, una acceptació tàcita de les regles. A més, el seu silenci va impedir que el Servei s'assabentés de les dificultats idiomàtiques que més tard va al·legar. I si no en tenia coneixement, difícilment podia llavors donar-li la solució que després li va oferir. I és al final, quan suspèn el curs, que l'alumna protesta. Si es qüestionen les regles s'ha de fer abans de començar el joc, no al final quan el resultat és advers. Ella addueix —i el Servei ho nega— que se li va dir que per aprovar el curs n'hi havia prou amb el lliurament dels exercicis, la qual cosa era contrària a la lògica, i prova d'això és que, malgrat que va lliurar els exercicis, no va aprovar.
3. I quan l'alumna protesta i exposa la dificultat per expressar-se en català, el Servei Lingüístic, malgrat el suspens, li ofereix una segona oportunitat per aprovar el curs: lliurar un sol exercici satisfactòriament en la llengua que desitgi, català o castellà. Aquesta possibilitat s'ofereix també a unes altres dues alumnes que es trobaven en situació similar, les quals es van acollir a l'oferiment, però la signant de la queixa, no. Fins i tot li van avaluar novament els exercicis per descartar qualsevol error, amb el mateix resultat, raó per la qual el Servei Lingüístic decideix mantenir el suspens.

Per tot això arribo a la següent

CONCLUSIÓ

Considero que no s'han vulnerat drets, per la qual cosa no es pot donar empara a l'alumna.

Tarragona, 25 de setembre de 2009

ACTUACIÓ 38-09

Un PAS em suggereix estudiar la normativa sobre la composició i el nivell de titulació dels membres dels tribunals de les proves d'accés al PAS i, si escau, fer una determinada recomanació.

Estic estudiant la qüestió i copsant el parer de diferents persones de la URV; a més, he demanat diversos informes que encara no he rebut, raó per la qual no s'ha pogut dictar resolució abans de tancar aquest informe.

Tarragona, 25 de setembre de 2009

CONCLUSIONS

1. Durant el curs 2008-2009 els conflictes que arribaren a l'oficina del síndic van experimentar el mínuscul increment del 2,34% en relació al curs anterior: 48 i 47, respectivament. I sis d'aquestes actuacions van donar lloc a unes altres tantes recomanacions a diferents estaments de la URV. Es confirma, un any més, la doble constant que ha caracteritzat la conflictivitat de la URV durant l'últim lustre: una cinquantena de queixes per curs i totes elles per fets menys greus o lleus.
2. Analitzada la conflictivitat per sectors, van ser els estudiants, com a col·lectiu més nombrós, els que majoritàriament van visitar la Sindicatura: el 63% de les actuacions es van iniciar a instància seva. El PDI va ocupar el 19% de les energies del síndic. I el PAS el 10%. El 8% restant correspon a actuacions d'ofici. Per sexes, s'ha invertit la tendència del curs precedent: el 44% de les queixes van ser plantejades per homes i el 38% per dones. La resta provenen de col·lectius (10%) o van ser incoades d'ofici (8%). Per matèries, la classificació l'encapçala, com en cursos anteriors, "drets i discriminacions" (27%), el segon lloc l'ocupa "docència" (15%), i el tercer "matèries de matrícula" (10%).
3. Es detecta una problemàtica, no exclusiva, potser, de la URV, que convé comentar: en alguna facultat hi ha cert grau d'absentisme d'alguns professors associats. Sigui per la seva remuneració minsa, sigui perquè anteposen la seva activitat principal a la docència, o sigui per la dificultat de simultanejar les dues dedicacions, el cert és que a l'oficina del síndic han arribat veus —que volen mantenir l'anonimat— que alguns d'aquests docents falten amb freqüència a classe. I en algun cas les absències s'aproximen al 40%. Pel que sembla, són una minoria —el gruix del col·lectiu compleix i se n'ha de sentir orgullós— però produeixen insatisfacció en l'estudiant i

menystenen la imatge de la nostra universitat. Convé recordar a aquesta minoria que la seva col·laboració amb la institució és lliure i voluntària, però, un cop acceptada, obliga com a qualsevol altre docent, amb independència del quantum de la seva remuneració.

4. De l'anàlisi retrospectiva dels últims cinc anys es constata que a la URV hi ha alguns conflictes interpersonals enquistats; no massa, per sort. Existien quan vaig arribar, he fet de mediador en alguns, sense èxit, i, en marxar, encara persisteixen. Les friccions derivades de l'excés veïnatge, dels interessos contraposats o, de vegades, de la concepció patrimonialista —pròpia— que alguns tenen dels béns de la universitat, són algunes de les causes que estan en l'origen d'aquests conflictes. I no és fàcil resoldre'ls perquè les postures estan enrocades i no hi ha predisposició a la cessió. I sense cessió, ja se sap, no és probable una solució pactada... Llevat que alguna part cedeixi en tot. Però això no és pacte, és claudicació.
5. Fer mediació no sempre és fàcil a la universitat, sobretot entre alguns docents. Les causes són una elevada autoestima, que els indueix a pensar que, en tot cas, el síndic s'alinejarà amb la seva postura; la pressió de l'entorn universitari, que els impedeix acceptar solucions que no siguin de clara victòria; i el món subtil en què es mouen, que els porta a donar importància a aspectes que, extramurs de la universitat, es consideren intranscendents. I ja hem tingut oportunitat de dir-ho en anteriors ocasions: a vegades, no hi ha res millor que un detall generós o una mostra d'humilitat per invertir inèrcies negatives i desactivar un conflicte.
6. S'ha constatat que en els últims tres anys no hi ha hagut cap queixa per una disfunció que en els dos anteriors era recurrent: l'incompliment dels terminis en el lliurament de les actes per part dels avaluadors. S'ha de reconèixer l'esforç realitzat en aquest sentit pels docents i felicitar-los per això.
7. Des de la talaia del síndic es percep la constant progressió de la URV des de fa molt de temps. I aquesta tendència continua, tot i les retallades pressupostàries que comporta la crisi econòmica. I no hi ha indicis que ha-gi de canviar.
8. Fins i tot he pogut comprovar, de les reunions i trobades amb la resta de defensors, que la URV té un pes específic en l'àmbit estatal més gran del que té la demarcació de Tarragona en el conjunt de l'Estat. Prova d'això és que la nostra institució ocupa el lloc 26è en el rànquing de les universitats estatals, tot i que per grandària figura en el lloc 36è. O que, molt recentment, el seu projecte Campus d'Excel·lència Internacional, juntament amb 14 propostes més, ha estat seleccionat per una comissió interministerial de 24 experts, com els 15 millors projectes entre els 43 presentats per les universitats públiques espanyoles.
9. Tot i la protesta que el Pla Bolonya va suscitar al carrer en els últims temps, a l'oficina del síndic, paradoxalment, no ha arribat ni una sola queixa sobre aquesta matèria. Encara que en un futur pròxim s'esperen reclamacions, no al carrer o en els mitjans, sinó a través de peticions individuals i per qüestions tecnicodocents. Aquesta va ser, almenys, l'opinió unànime dels síndics de Greuges de la Xarxa Lluís Vives, que en la

seva última trobada, celebrada a València, van mostrar la seva preocupació vers els problemes que es puguin derivar de la implantació de nous graus i màsters, transició de titulacions, avaluació i conciliació entre estudi i treball, etc. I van expressar el seu desig i la seva confiança que els equips rectorals sàpiguen aplicar amb equitat les noves normes emanades del Pla Bolonya.

10. Cal destacar, finalment, que durant els meus cinc anys com a síndic només hi ha hagut dues queixes per qüestions lingüístiques. Aquesta dada, referida a una àrea tan sensible com la llengua, és molt significativa, i demostra la pau lingüística que es respira avui a la nostra institució. I ve a ser un signe més de l'estabilitat i de la normalitat assolides per la URV. Que duri i que tots ho puguem veure.

Tarragona, 9 d'octubre de 2009

ANNEXOS

Annex 1. Curs 2008-2009

1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	3	3	6
Avaluació acadèmica	1	3	4	8
Beques	0	2	2	4
Docència	1	6	7	15
Drets i discriminacions	1	12	13	27
Matèries de matrícula	1	4	5	10
Obtenció del resguard del títol	0	2	2	4
Places de professorat	0	0	0	0
Plans d'estudis i convalidacions	1	1	2	4
Processos electorals	0	0	0	0
Relacions interpersonals	1	3	4	8
Salut Pública	0	0	0	0
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	2	2	4
Altres	0	4	4	8
TOTAL	6	42	48	

2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	5	25	30	63
PAS	0	5	5	10
Professors	1	8	9	19
D'ofici	0	4	4	8
TOTAL	6	42	48	

3. Signants dels greuges per sexes

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	4	17	21	44
Dones	2	16	18	38
Col·lectius	0	5	5	10
D'ofici	0	4	4	8
	TOTAL	6	42	48

Annex 2. Curs 2007-2008

1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	0	0	0
Avaluació acadèmica	0	5	5	11
Beques	2	1	3	6
Docència	0	3	3	6
Drets i discriminacions	1	17	18	38
Matèries de matrícula	1	4	5	11
Obtenció del resguard del títol	0	2	2	4
Places de professorat	0	2	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	0	0	0	0
Processos electorals	0	0	0	0
Relacions interpersonals	0	1	1	2
Salut Pública	0	0	0	0
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
Altres	1	6	7	15
TOTAL	5	42	47	

2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	4	26	30	64

PAS			0	5	5	11
Professors			1	9	10	21
D'ofici			0	2	2	4
TOTAL	5	42	47			

3. Signants dels greuges per sexes

Grup			Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes			3	15	18	30
Dones			1	25	26	56
Col·lectius			1	0	1	2
D'ofici			0	2	2	4
TOTAL	5	42	47			

Annex 3. Curs 2006-2007

1. Expedients

Tema			Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació			0	0	0	0
Accés a la universitat			0	1	1	2
Avaluació acadèmica			0	8	8	16
Beques			0	4	4	8
Docència			0	2	2	4
Drets i discriminacions			1	11	12	23
Matèries de matrícula			0	4	4	8
Obtenció del resguard del títol			0	0	0	0
PDI			0	0	0	0
Plans d'estudis i convalidacions			0	3	3	6
Processos electorals			0	1	1	2
Relacions interpersonals			0	3	3	6
Salut Pública			2	1	3	6
3r cicle, postgrau i formació cont.			0	0	0	0
Altres			0	10	10	19
TOTAL			3	48	51	

2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	0	30	30	59
PAS	0	7	7	14
PDI	2	8	10	19
D'ofici	1	3	4	8
TOTAL	3	48	51	

3. Signants dels greuges per sexes

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	2	24	26	51
Dones	0	19	19	37
Col·lectius	0	2	2	4
D'ofici	1	3	4	8
TOTAL	3	48	51	

Annex 4. Curs 2005-2006

1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	0	0	0
Accés a la universitat	0	2	2	4
Avaluació acadèmica	0	6	6	11
Beques	1	1	2	4
Docència	0	3	3	6
Drets i discriminacions	0	9	9	17
Matèries de matrícula	2	7	9	17
Obtenció del resguard del títol	0	1	1	2
Places professorat	0	2	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	2	3	5	9
Processos electorals	0	1	1	2
Relacions interpersonals	0	6	6	11
Salut Pública	0	1	1	2
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2

Altres	1	8	9	17
TOTAL	6	51	57	

2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	5	30	35	61
PAS	0	2	2	4
PDI	1	14	15	26
D'ofici	0	5	5	9
TOTAL	6	51	57	

3. Signants dels greuges per sexes

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	4	26	30	53
Dones	1	19	20	35
Col·lectius	1	1	2	3
D'ofici	0	5	5	9
TOTAL	6	51	57	

Annex 5. Curs 2004-2005

1. Expedients

Tema	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Accés a documentació	0	1	1	2
Altres	2	8	10	19
Avaluació acadèmica	0	4	4	8
Beques	0	5	5	9
Docència	1	1	2	4
Drets i discriminacions	0	6	6	11
Matèries de matrícula	0	3	3	6
Places professorat	1	1	2	4
Plans d'estudis i convalidacions	1	7	8	15
Relacions interpersonals	0	2	2	4

Salut Pública	0	1	1	2
3r cicle, postgrau i formació cont.	0	1	1	2
TOTAL	4	36	40	

2. Estaments signants dels greuges

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Alumnes	2	23	25	63
PAS	0	5	5	12
PDI	1	6	7	18
D'ofici	1	2	3	7
TOTAL	4	36	40	

3. Signants dels greuges per sexes

Grup	Amb expedient	Sense expedient	Total	%
Homes	2	11	13	33
Dones	0	21	21	53
Col·lectius	1	2	3	7
D'ofici	1	2	3	7
TOTAL	4	36	40	